

आकारवन्तः सुश्रक्षणाः पञ्चशीर्षा इवोरगाः ॥ ५ ॥

मुकेशान्तानि चारुणि मुनासास्त्रिभुवाणि च ।

मुखानि राज्ञां शोभन्ते नक्षत्राणि यथा दिवि ॥ ६ ॥

दमयन्ती ततो रङ्गं प्रविवेश शुभानना ।

5 मुण्णन्ती प्रभया राज्ञां चक्षूंषि च मनांसि च ॥ ७ ॥

तस्या गात्रेषु पतिता तेषां दृष्टिर्महात्मनाम् ।

तत्र तत्रैव सक्ताभून् चचाल च पश्यताम् ॥ ८ ॥

ततः संकीर्त्यमानेषु राज्ञां नामसु भारत ।

ददर्श भैमी पुरुषान्यच्च तुल्याकृतीनथ ॥ ९ ॥

10 तान्समीक्ष्य ततः सर्वान्निर्विशेषाकृतीन्स्थितान् ।

संदेहादथ वैदर्भीं नाभ्यजानान्नलं नृपम् ॥ १० ॥

यं यं हि ददृशे तेषां तं तं मेने नलं नृपम् ।

सा चिन्तयन्ती बुद्ध्याथ तर्कयामास भाविनी ॥ ११ ॥

कथं हि देवाञ्जानीयां कथं विद्यां नलं नृपम् ॥ १२ ॥

15 एवं संचिन्तयन्ती सा वैदर्भीं भृशदुःखिता ।

श्रुतानि देवलिङ्गानि तर्कयामास भारत ॥ १३ ॥

देवानां यानि लिङ्गानि स्थविरेभ्यः श्रुतानि मे ।

तानीह तिष्ठतां भूमावेकस्यापि न लक्ष्ये ॥ १४ ॥

सा विनिश्चित्य बहुधा विचार्य च पुनः पुनः ।

20 शरणं प्रति देवानां प्राप्तकालममन्यत ॥ १५ ॥

वाचा च मनसा चैव नमस्कारं प्रयुज्य सा ।

देवेभ्यः प्राञ्जलिर्भूत्वा वेपमानेदमब्रवीत् ॥ १६ ॥

हंसानां वचनं श्रुत्वा यथा मे नैषधो वृतः ।